Nr. 50. 1929.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 14 grudnia 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 14 listopada 1929 r.

co do wykonania § 9 i 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r. w sprawie utworzenia Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, Rady Naukowej Wychowania Fizycznego oraz Wojewódzkich, Powiatowych i Miejskich Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego („Monitor Polski“ Nr. 26/27, poz. 59).

Na podstawie § 16 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Członkowie Wojewódzkich, Powiatowych i Miejskich Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego są powoływani na okres dwuletni.

§ 2.

Przewodniczący Komitetów przedstawiają władzy, upoważnionej w myśl §§ 9 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1927 r., wnioski o mianowanie członków do dnia 10 marca roku, w którym upływa termin ważności mandatów

Powołanie nowych członków winno nastąpić do dnia 31 marca.

§ 3.

Członkowie Komitetów mogą być powoływani ponownie.

§ 4.

Nieniejsze rozporządzenie nie dotyczy osób wchodzących w skład powyższych Komitetów z urzędu.

§ 5.

Termin przedstawiania wniosków o mianowanie członków Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w r. 1929 zostaje przesunięty w drodze wyjątku na dzień 15 grudnia, a termin powołania nowych członków na dzień 31 grudnia. Kadencja powołanych w tym terminie członków Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego trwać będzie do 31 marca 1932 r.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Składkowski.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) S. Czerwiński.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 281 z dnia 6. XII. 1929 r.

DYREKCJA POLICJI
w Katowicach.
L. P. II. 7147|29. 3-4-5.

ZARZĄDZENIE POLICYJNE

Na podstawie § 10 część II. tyt. 17 ogólnego prawa krajowego i w związku z § 20 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 30 czerwca 1900 r. oraz z uwagi na to, że w realnościach na całym obszarze powiatu Katowice-Wieś pojawiło się mnóstwo szczurów, co zagraża zdrowiu publicznemu — Dyrekcja Policji w Katowicach — ze względów sanitarno-policyjnych zarządza

ogólne tępienie szczurów.

Wszyscy właściciele domów (realności) względnie ich zastępcy t. j. zarządcy, czyli dozorcy domów we wszystkich miejscowościach powiatu Katowice-Wieś obowiązani są

w dniach 10 i 17 grudnia 1929 r.

w swoich realnościach na odpowiedniem, dla zwierząt domowych niedostępnem miejscu, wyłożyć truciznę na szczury, którą nabyć można w aptekach i drogerjach. Wnioski o udzielenie zezwolenia na zakup trucizny należy zgłaszać w właściwym Komisarjacie lub Posterunku Policji Wojewódzkiej.

Wykonanie powyższego zarządzenia kontrolowane będzie przez organa policyjne, a winni niestosowania się karani będą na podstawie § 46 ust. 2 wyżej cytowanej ustawy, grzywną do 150.—zł. lub karą aresztu, o ile postanowienia kodeksu karnego nie przewidują wyższych kar.

Nadto zarządzone zostanie przymusowe wykonanie niniejszego rozporządzenia przeciw opornym, a to na podstawie § 132 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje na całym obszarze powiatu Katowice-Wieś.

Katowice, dnia 2 grudnia 1929 r.

Dyrektor Policji:
w z.
(—) Rączyński.
Kierownik Oddziału.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE
dotyczące używania sygnałów ostrzegawczych przez kierowców samochodów.

Na zasadzie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) i §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. Dyrekcja Policji wydaje na obszar miasta i powiatu Katowickiego następujące rozporządzenie policyjne.

§ 1.

Jako dźwiękowego sygnału ostrzegawczego wolno kierowcom samochodów na obszarze miasta i powiatu Katowickiego, a mianowicie w dzielnicach zabudowanych, używać tylko ręcznych trąbek o niskim tonie, oraz klaksonów; motocykliści winni używać trąbek o wysokim tonie.

Używanie innych sygnałów o silnym przejmującym dźwięku, jak gwizdków, syren, piszczałek lub dzwonków jest wzbronione. Kierowcy pojazdów mechanicznych ratunkowych (sanitarnych, straży pożarnej oraz Policji Woj. Śl.) mogą dla odróżnienia używać specjalnych sygnałów, jak dzwonków, gwizdków, syren piszczałek i t. p.

§ 2.

Również wzbronione jest nadużywanie sygnału dźwiękowego, który należy stosować tylko dla niezbędnego ostrzeżenia osób pieszych i wszelkiego rodzaju pojazdów, jako też wzbrania się używanie sygnału w czasie postoju samochodu: np. dla przywołania odnośnego pasażera.

Sygnały należy dawać zawczasu, szczególnie przed wyprzedzaniem, zakrętami, skrzyżowaniami dróg i ulic i w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na przestrzeni dostatecznej do zatrzymania pojazdu, przy ruszaniu, zatrzymaniu i cofaniu pojazdu, lub w wypadkach nieprzewidzianych, a wymagających użycia sygnału.

W chwili wymijania zaprzęgów należy, by nie płoszyć zwierząt pociągowych, dawać sygnały tylko w wypadkach wyjątkowych celem zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom.

W chwili wymijania zaprzęgów nie wolno uruchamiać motorów samochodów, względnie zwiększać biegu motoru samochodowego.

§ 3.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile według ogólnych przepisów karnych nie grożą kary wyższe — grzywną do 30.— zł. a w razie niemożności uiszczenia grzywny odpowiednim aresztem.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 20 listopada 1929 r.

Dyrektor Policji:
w z.
(—) Gebhardt.

Obwieszczenia urzędowe.

WYDZIAŁ POWIATOWY
Katowice.
L. dz. Sm.—114|16/29.

Katowice, dnia 5 listopada 1929 r.

OBWIESZCZENIE

Adolf Oczko, który w gminie Roździeń piastował urząd ławnika, wskutek wyprowadzenia się do innej miejscowości zgodnie z postanowieniem § 43 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. utracił prawo do dalszego zasiadywania w zarządzie wspomnianej gminy. W jego miejsce wszedł w skład zarządu gminy były urzędnik Tomasz Moj, który na urząd ten został przezemnie zatwierdzony i zaprzysiężony.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE d. 20. XI. 1929 r.
L. G.—213|77.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 21 listopada 1929 r. l. dz. P. II.—4101/4 zawiadamia, że w zagrodzie Tomasza Stenera w Kochłowicach przy ulicy Górnej 89 zaraza świń wygasła oraz pismem z dnia 21 listopada 1929 r. l. dz. P. II.—5169|2, że w zagrodzie Ignacego Sikory w Giszowcu przy ulicy Warszawskiej 17 cholera drobiu też wygasła.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

Wyszedł z druku Nr. 82 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ z dnia 4 grudnia 1929 roku, zawierający treść następującą:

Rozporządzenia Rady Ministrów:

Poz 611—z dnia 8 listopada 1929 r. o umundurowaniu funkcjonarjuszów państwowych, pełniących nadzór nad rybołówstwem morskiem.

Poz. 612—z dnia 2 grudnia 1929 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 613 — Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 października 1929 r., w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Skarbu o obowiązku dostarczania, jako środków przewozowych, na rzecz wojska w czasie spokoju, wozów z zaprzęgiem zwierzęcym zwierząt z uprzężą pociągową, oraz zwierząt wierzchowych i jucznych z rzędem.

Poz. 614 — Spraw Wewnętrznych z dnia 19 października 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości w sprawie wyznaczenia terminów licytacji majątków nieruchomych.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Nieprawidłowe oznaczanie przez nadawców w listach przewozowych zawartości przesyłki towarowej jest częstokroć przyczyną droższego taryfowania przesyłek. Doprowadza to do sporów administracyjnych i sądowych, połączonych ze stratą czasu i pieniędzy. Przewlekłość załatwiania takich sporów tłumaczy się potrzebą źródłowego badania całej sprawy, czy to w dyrekcji, czy też na poszczególnych stacjach.

We własnym tedy interesie, jak również w interesie ogólnym, nadawcy powinni starać się o możliwie prawidłowe wpisywanie do listów przewozowych deklaracyj przewożonych towarów i wypełnianie skrupulatne listów przewozowych w wymagany przez taryfę sposób. Dokładne obznajmienie się z postanowieniami nowej taryfy jest niezbędnie potrzebne dla każdego, kto wchodzi w umowę przewozową z koleją.

Przedewszystkiem należy się zawsze starać o to, by nadawane towary były deklarowane według nazw wyszczególnionych w klasyfikacji towarowej. Stosownie do tego należy również deklarować okoliczności, od których zależy ta czy inna klasyfikacja taryfowa, np. stopień wykończenia, sposób opakowania, wymiary poszczególnych sztuk, przeznaczenie gospodarcze towarów. O ile towar jest wymieniony w szczególnej pozycji klasyfikacji, można deklarować nazwę jego ogólna z oznaczeniem pozycji klasyfikacji towarowej. Natomiast w wypadku gdy oznaczenie zawartości przesyłki sformułowane jest w ten sposób, że dopuszcza stosowanie dwu lub więcej klas taryfowych, kolej stosuje klasę najdroższą. Jeśli towar nie jest wogóle wskazany w taryfie, należy podawać handlową jego nazwę.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 283 z dnia 9. XII. 1929 r.

Z Banku Polskiego.

W ostatnich dniach zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 20-złotowego z dnia 1 marca 1926 r.

Falsyfikat ten wykonano na papierze zwyczajnym, szarym, gładkim, podczas gdy bilety autentyczne drukowane są na papierze rypsowanym. Kolory farb ciemniejsze, brudne. Znak wodny z podobizną króla Kazimierza Wielkiego, liczbą „20" i skrótem „Zł", wykonano zapomocą nadruku farbą białą na marginesie przedniej strony, wskutek czego jest on niewidoczny na odwrotnej stronie biletu.

Siatka, mająca imitować rypsowany papier, wykonana jest również zapomocą farby białej, lecz tylko na przedniej stronie biletu. Rysunki, zwłaszcza w drobnych szczegółach, są zamazane, fragmenty zaś rysunków stylizowanych kwiatów i ptaków nie wykazują wyrazistości cieniowania, jak na biletach autentycznych.

Napisy i podpisy mają kontury zamazane.

Cyfry w numeracji, nierówno rozstawione, wykonane są farbą ciemniejszą.

Falsyfikat jest naogół dosyć udatny i na pierwszy rzut oka trudny do rozpoznania.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 283 z dnia 9. XII. 1929 r.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW

z 12 września Nr. 22 Rok 1928.

98.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 17 sierpnia 1928 r. o warunkach tudzież zasadach obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych zwolnionych od opłaty pocztowej.

Z uwolnienia od opłat pocztowych przesyłek pocztowych mogą korzystać w obrocie wewnętrznym, w granicach określonych w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, tylko władze i urzędy wymienione w spisie, załączonym do niniejszego Dziennika Urzędowego.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia tego spisu będą ogłaszane w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Poleca się urzędom i agencjom pocztowym, aby na podstawie tych ogłoszeń poprawiły spis.

Urzędy i agencje pocztowe przed przyjęciem przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej, winny sprawdzać, czy przesyłki nadane odpowiadają postanowieniom wyżej umieszczonego rozporządzenia Ministra P. i T., oraz ozy władza lub urząd nadające, są umieszczone w spisie, a temsamem uprawnione są do korzystania z uwolnienia od opłaty pocztowej.

Zwraca się uwagę urzędów i agencyj pocztowych, że władze i urzędy państwowe są zwolnione tylko od uiszczenia opłat za zwykłe i polecone przesyłki listowe oraz za zwrotnem poświadczeniem odbioru, *natomiast władze i urzędy samorządowe są zwolnione tylko od uiszczania opłat pocztowych za zwykłe* przesyłki listowe w wykonaniu poruczonego zakresu działania. Wszelkie inne opłaty muszą być uszczane przy nadaniu. Również muszą być opłacane przy nadaniu przesyłki listowe, przeznaczone dla adresatów, zamieszkałych w miejscowości, w której ma siedzibę swoją, nadająca te przesyłki władza względnie urząd, oraz przesyłki przeznaczone zagranicę.

Na przesyłkach pocztowych, wymienionych w § 1 ustęp 2, powyższego rozporządzenia, zamiast odcisku pieczęci, może być umieszczony odcisk datownika.

Na wyjętych ze skrzynek pocztowych przesyłkach listowych, nie opłaconych znaczkami, a opatrzonych tylko jedną z klauzul, wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra P. i T. należy umieścić dopisek: „Wyjęto ze skrzynki pocztowej" i przesyłki takie zwrócić nadawcy.

Od opłaty telegraficznej są wolne telegramy meteorologiczne, nadawane przez Instytut Meteorologiczny w Warszawie, jego stacje prowincjonalne oraz obserwatorów, dotyczące wysokości temperatury, wielkości zachmurzenia, kierunku wiatru i ilości opadów.

Osoby prywatne, wysyłające wolne od opłaty telegramy lub żądające bezpłatnego połączenia telefonicznego w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów i t. p., winny wylegitymować się dowodem osobistym, stwierdzającym ich identyczność, celem uniknięcia możliwych nadużyć.

Pod określeniem właściwych władz państwowych należy rozumieć władze bezpieczeństwa publicznego lub władze polityczne pierwszej instancji t. j. starostwa.

Załącznik do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1928 r. poz. 98.

SPIS

władz i urzędów (organów) państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od uiszczenia opłat pocztowych za nadawane przesyłki listowe, w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 38 z r. 1928, poz. 378).

16. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

p. p.
Starostwa powiatowe,
p. p.
Urzędy okręgowe.

Urzędy Samorządowe:

Wydziały Wojewódzkie,
Wydziały Powiatowe,
Starostwa Krajowe (w wojew. Poznańskiem i Pomorskiem),
Magistraty Miast,
Urzędy gminne,
Obszary dworskie,
Urzędy Stanu cywilnego (odnośnie korespondencji, dotyczącej rejestracji stanu cywilnego).

(Przedruk z Dziennika Urzędow. Min. Spr. Wewn. Nr. 8 z dnia 30. XI. 1928 r.)

39.

Pismo okólne z dnia 29 listopada 1928 r. Nr. OP. 6940/1 R-28 do P. P. Wojewodów w sprawie urlopów wypoczynkowych.

Zdarzają się wypadki, że władze odmawiają ze względów służbowych podwładnym funkcjonarjuszom urlopów wypoczynkowych, a natomiast występują z wnioskami o przyznanie tymże funkcjonarjuszom wynagrodzenia pieniężnago za czas niewykorzystanego urlopu.

Takie ujmowanie sprawy urlopów wypoczynkowych jest błędne zarówno pod względem formalnym, jak i zasadniczym. Do przyznania wynagrodzenia pieniężnego urzędnikowi państwowej służby cywilnej za niewykorzystany urlop brak jakiejkolwiek podstawy prawnej. Pragmatyka służbowa zaleca w tym wypadku jedynie uwzględnienie w miarę możności niewykorzystanego czasu przy wymiarze urlopu w roku następnym.

Również ze względów zasadniczych odmowa urlopu bez ważkich przyczyn służbowych, czy też zamiana na wynagrodzenie pieniężne nie może mieć miejsca, gdyż urlop perjodyczny jest nie tylko prawem urzędnika lecz koniecznym warunkiem utrzymania dalszej jego pracy na należytym poziomie wydajności.

Z tych względów, jako też ze względu na kryjący się w samym fakcie „sprzedaży urlopu" moment naruszający pojęcie etyki ogólno-ludzkiej— wniosków takich uwzględniać nie będę.

Natomiast polecam Panu dopilnować, by wszyscy uprawnieni urzędnicy wykorzystali swe urlopy w odpowiednim czasie, oraz zabezpieczyć się, aby urlopy te dały rzeczywisty wypoczynek.

(Przedruk z Dziennika Urzędow. Min. Spr. Wewn. Nr. 8 z dnia 30. XI. 1928 r.)

18.

Okólnik Nr. 226 z 14 listopada 1928 r. (AP. 4559/3) do P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie zawiadamiania władz administracyjnych o wyrokach zapadłych w sprawach karno-administracyjnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że w sprawach karno-administracyjnych, w których odnośne władze administracyjne chciałyby być poinformowane o zapadłych wyrokach sądowych wydanych w trybie art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 3. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365)—winny zwracać się z odpowiedniemi wnioskami do właściwych prokuratorów.

Prokuratorowie zażądają aktu od sądu i umożliwią przedstawicielowi władzy administracyjnej zapoznanie się z treścią wyroku sądowego.

Ten tryb postępowania został ustalony w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, które udzieliło prokuratorom odpowiednich wskazówek, jak świadczy pismo Min. Sprawiedliwości z dnia 16. X. 1928 r. L. I. U. 5535/28.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa, że zaznajomienie się odnośnych władz administracyjnych z motywami wyroków sądowych, w sprawach większej wagi— przyczyni się do ustalenia jednolitej interpretacji przepisów prawnych i należytego współdziałania władz administracyjnych i sądów, a temsamem spowoduje zmniejszenie ilości żądań skierowania spraw karno-administracyjnych na drogę postępowania sądowego oraz ułatwi pracę wspomnianym władzom.

Powyższe udziela się do wiadomości i stosowania.

(Przedruk z Dziennika Urzędow. Min. Spr. Wew. Nr. 8 z dnia 30. XI. 1928 r.).

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 715).

239 (art. 66 i 6). W myśl § 40 (punktu 5) Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 783 z 1928 r. załącznik II), w razie wystąpienia z reklamacją (t. j. z roszczeniem, wynikającem z umowy o przewóz, np. z roszczeniem o odszkodowanie z powodu całkowitego lub częściowego zaginięcia lub uszkodzenia przesyłki, lub z roszczeniem o zwrot nadpłaty), jeżeli reklamację wnosi nie na-

dawca, względnie odbiorca przesyłki ale inna osoba, należy przedstawić kolei żelaznej oddzielne „oświadczenie, że osoba uprawniona zgadza się na wypłacenie odszkodowania osobie reklamującej". Oświadczenie to podlega opłacie stemplowej na mocy art. 66 (ustępu pierwszego, punktu 1 oraz ustępu drugiego) u. o. s. jako „pismo cedenta, zawiadamiające dłużnika o przelewie". Opłata wynosi zasadniczo 1% (art. 66, ustęp pierwszy u. o. s.). Jeżeli jednak cesjonarjusz jest biurem reklamacyjnem, które wykupiło świadectwo przemysłowe (art. 10 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym Dz. U. R. P. Nr, 79, poz. 550) za ten rok, w którym zostało sporządzone powyższe oświadczenie, to opłata wynosi 0,2% (art. 67, punkt 1, u. o. s.).

Za podstawę wymiaru przyjmuje się — na mocy art. 70 (ustępu ostatniego) u. o. s. „nominalną kwotę wierzytelności", t. j. kwotę, której wypłacenia domaga się osoba reklamująca.

Opłatę stemplową, jeżeli nie przewyższa 100 zł., można uiścić zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez przepisanie ich początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu oświadczenia (art. 23, punkt „a", u. o. s). Opłata przewyższająca 50 zł. może być uiszczona przez wniesienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej i załączenie kwitu kasowego do oświadczenia (art. 24, punkt „a" u. o. s.). Może też być w każdym razie uiszczona na podstawie wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 23, punkt „b" oraz art. 24, punkt „b" u. o. s.), w którym to celu należy urzędowi skarbowemu przedstawić oświadczenie w oryginale lub w odpisie, a zarazem podać mu kwotę odszkodowania względnie nadpłaty, którą cesjonarjusz rości sobie wobec kolei żelaznej. Jeżeli oświadczenie zostaje uwierzytelnione przez notarjusza, mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, to opłatę należy uiścić do rąk notarjusza, któremu w tym celu należy podać kwotę odszkodowania względnie nadpłaty, którą cesjonarjusz rości sobie wobec kolei żelaznej.

Powyższe tezy zostały podane do wiadomości Dyrekcyj Kolei Państwowych okólnikiem Ministerstwa Komunikacji (Depart. Finansowy) z dnia 28 sierpnia 1928 roku Nr. II. 6028/7 (L. D. V. 8814/6/29).

240. (art. 142). Pisemny wniosek strony, zgłaszającej towar do odprawy celnej, o uznanie deklaracji celnej nadawcy za dokument handlowy — który to wniosek w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 czerwca 1929 r. L. D. IV. 879/3/29 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 17, poz. 188) umieszcza bądź w swojej deklaracji bądź na deklaracji celnej nadawcy — jest wolny od opłaty stemplowej na mocy art. 142, punkt 1 u. o. s. (L. d. V. 9436/6/29).

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Nr. 31 z dnia 18. XI. 1929 r.).

OGŁOSZENIA.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.